

beleef DE WERELD VAN VILLA PETIT paradis

'Elk kind heeft
eigen talenten
en interesses.'

Walter Hardenberg

*'Fantastisch om
weer ouderwets
buiten te spelen.'*

Linda Otterman

*"Belevenissen
herinner je."*

Greet Ruijrok

villa
petit paradis

“Belevenissen herinner je, LEREN BETEKEN MOETEN ONTHOUDEN.”

Wie: Greet Ruijrok (63)

Functie: Operationeel manager VPP

Kinderen een leuke dag bezorgen, dat was vroeger de insteek van kinderopvang. En daar was niets mis mee. Voor werkende of studerende ouders was de kinderopvang ook een aanvulling op de thuissituatie. Vaak werd er door anderen kritisch naar gekeken. Zou het wel goed komen met de kinderen die niet elke dag na schooltijd naar huis gingen? Ook toen werd er nagedacht over dingen: Melk voor elk of juist niet? Laten we kinderen doorslapen of maken we ze wakker?

Zeven jaar geleden maakten we een studiereis naar Berlijn en kwamen allemaal onder de indruk terug. Kinderen werden er niet geleid, maar begeleid. Er was rust en aandacht in de kindercentra, ook als ze in een wijk stonden met meervoudige problemen. De kinderen trokken, al dan niet met een beetje hulp, zelf hun jasjes aan. Wij investeerden hier in uitdagende speeltoestellen, daar stond slechts een Pipo de Clown wagen in het bos. De kinderen gingen dagelijks op ontdekkingsreis. Wel was er een groepsruimte waar kinderen naartoe konden als ze lang genoeg buiten waren geweest. Vol inspiratie gingen wij aan de slag toen we terug kwamen.

Voetmaat 33 stapt rond in laarsmaat 36.

Jaren geleden bouwden we al de ‘avonturenmuur’ bij het kinderdagverblijf Villa Kaketoe in Nijeveen. Tuinen werden avontuurlijker aangelegd. Met het Villa Petit Paradis-concept gaan we weer een stap verder. De fantasie van de kinderen bij Villa Petit Paradis wordt geprikkeld. De modderpoel bij de vestiging in Meppel is zowel zomers als ’s winters een feest. Als het vriest kun je glijden, als het hard geregend heeft kun je er met je laarzen doorheen stappen. En tja, het komt voor dat voetmaat 33 rondstapt in maat 36. Moeders in fleurige jurken halen hun kind aan het einde van de dag op en krijgen een dikke knuffel, waardoor niet alleen de kinderkleding in de was kan. Het is een manier van leven. En niet voor iedereen geschikt; het moet bij je passen. Kinderen mogen hier vallen en opstaan, want dat hoort bij het leven.

“De modderpoel bij de vestiging in Meppel is zowel zomers als ’s winters een feest.”

"vallen en
opstaan,
dat hoort bij
het leven."

Greet Ruifrok

Een pleister met een zoen van de 'Juf'.

Villa Petit Paradis is echt een paleisje. Hoge en grote ruimtes, trappen, een atelier en een speel- en eetkamer. De materialen die we aanreiken zijn anders. Water en zand zijn binnen handbereik. Kinderen zijn betrokken bij de natuur. Takken worden op het buitenterrein versleept. Geen gekleurde emmers, plastic harkjes of fietsen maar een hamertje, zaagje, zwarte bouwemmers en rubberen autobanden. En ja, op je knie vallen voel je. En soms gaat er een pleister op. Al dan niet met een zoen van de pedagogisch medewerkers. It takes a whole village to raise a child. Een kind kan zich ontwikkelen door kennis te maken met verschillende culturen, gewoonten, normen en waarden. Maar ook door mede opgevoed te worden door broertjes en zusjes, burens, familieleden, op school en bij verenigingen. Bij Villa Petit Paradis zijn we daar al een heel eind mee op weg."

We hebben regels. Soms 'moet' je iets.

In de villa's binnen is het gezellig. 's Avonds wordt er gezamenlijk gegeten. De tafel wordt samen gedekt. Bij ons is dat leuk. Boterhammen worden zelf gesmeerd en belegd. Soms torenhoog. Natuurlijk valt er weleens een bord in stukken. Dat betekent opruimen, oppassen voor splinters, stofzuiger erbij. Het is wel zo dat kinderen dingen durven te ondernemen omdat er een volwassene in de buurt is. Veilig voelen is de basis. Soms 'moet' je iets. Maar we willen graag dat de kinderen als ze volwassen zijn goede herinneringen hebben. Belevissen herinner je, leren betekent moeten onthouden.

"Alleen onweer
is een excuus
om binnen te
moeten blijven."

Walter Hardenberg

Elk kind heeft eigen talenten en interesses.

Het Villa Petit Paradis concept is niet voor ieder kind en ouder geschikt; het is een manier van leven en beleven. De manier van werken bij Villa Petit Paradis is geïnspireerd op de Reggio Emilia-methode. Deze is in 1945 ontwikkeld door de Italiaanse pedagoog en filosoof Loris Malaguzzi, toen hij als leerkracht betrokken was bij de bouw van een nieuw kindercentrum in het Italiaanse stadje Reggio Emilia. Het basisidee van deze pedagogische stroming is, dat elk kind eigen talenten en interesses heeft, dat kinderen nieuwsgierig en creatief zijn en dat dit gestimuleerd moet worden. De Reggio-benadering is een 'pedagogiek van het luisteren in plaats van het vertellen'. Je bestudeert het kind (luistert) en past je programma aan bij zijn vraag. Je gaat uit van een uniek, leergierig en creatief kind dat graag wil communiceren. Via taal, klanken, beweging, kleuren, schilderen, etc. In de Reggio Emilia-visie wordt dit 'de honderd talen' genoemd.

"Wat voor jeugd zou jij je eigen kind gunnen?"

DEZE VRAAG BLEEF MIJ BEZIGHOUDEN.

Wie: Walter Hardenberg (54)

Functie: Directeur Villa Petit Paradis, Speelwerk Kinderopvang

"Hoewel wij binnen Speelwerk dagelijks nadenken over de beste manier van kinderopvang voor 0- tot 12-jarigen, bleef deze vraag mij bezighouden. Ik dacht terug aan het oude huis van mijn opa en oma. In de tuin stonden hoge bomen en stoelen die we mochten verslepen.

Een zelfgemaakte schommel

in de boom, takken waarmee we hutten bouwden. Binnen was het huiselijk. Er stonden ouderwetse meubelen die tegen een stootje konden, er was een open haard en een aparte keuken. Het rook er lekker. In de huiskamer kwamen we samen, in de vensterbank was plaats om te zitten. Dat zou ik mijn kinderen gunnen.

Wat is jouw talent?

Het team bestaat uit jongere en oudere pedagogisch medewerkers. In de sollicitatieprocedure vragen we ze om een activiteitenvoorstel te maken. Er moet een vanzelfsprekende klik met kinderen zijn. We hebben meer HBO-geschoolde medewerkers in dienst. 'Wat is jouw talent', vragen wij ze. Dit vragen we ook aan ouders. Zo zaten we tijdens een winterfeest te genieten van een pianospel van een vader en hebben we een mooie zelfgemaakte ventkar in de tuin van een andere vader.

Meppel-Groningen.

Na het succes van Villa Petit Paradis in Meppel maakten we ook de stap naar Groningen. In Meppel eten de kinderen al samen aan het einde van de dag. In Groningen hebben we een biologische kok in dienst. Ook hier helpen de kinderen bij de voorbereiding van de maaltijd. Niet alleen kinderen, maar ook ouders kunnen er aan het einde van de dag gezamenlijk eten."

Ga lekker onbezorgd op avontuur!

Buitenruimtes vinden wij belangrijk. Alleen onweer is een excuus om binnen te moeten blijven. Daarom is ook de locatie van de villa's bijzonder. Ga op avontuur, onbezorgd!

Het brein is een bouwplan, samen zijn we de aannemers.

Elk kind wordt geboren met talenten. Ouders, wij en anderen in de omgeving, kunnen deze stimuleren. Het brein is een soort bouwplan van talenten, de aannemers (kind, ouder, omgeving) bouwen aan je brein. Tot in de volwassenheid is de omgeving bepalend voor de ontwikkeling.

"Genieten en samen doen IS HET TOVERWOORD."

Ouders van: Florian (4) en Taeke (5)

Mama: Annemiek Bakker (37), cognitief gedragstherapeutisch werker

Papa: Marnix Bakker (36), inspecteur bij de Politie

"Villa Petit Paradis past in het 'Bakker'-leven. "Taeke had al een mooi plekje bij het Speelwerk kinderdagverblijf Pelikaantje in Meppel. Voor de buitenschoolse opvang zouden we naar een andere locatie moeten. Marnix ging naar de voorlichtingsavond van Villa Petit Paradis, een nieuw Speelwerk concept. Hij was meteen om. 'Genieten en samen doen' is het toverwoord. Vanaf de eerste dag dat de villa openging waren we erbij.

WIE HEEFT DAT NOU WEER BEDACHT?

Bij binnenkomst kiezen de kinderen aan welke activiteit ze willen deelnemen. Op een magneet is hun foto geplakt. De kinderen maken een keuze uit de vier activiteiten die op die dag aangeboden worden en plaatsen daar hun magneetfoto bij. Nou ja, ze gooien: het bord hangt op 1,5 meter hoogte boven de kapstokjes. Daar is even niet over nagedacht, maar per ongeluk past het ook wel weer in het concept. En typisch voor Villa Petit Paradis: boven een Maxi-Cosi hangt niet, zoals gebruikelijk, een plastic mobiel, maar een stevig vastgeknoppte lepel, een kopje en een afwasborstel. Wie heeft dat nou weer bedacht, vragen we ons dan af."

'Lutje Potje'

"Zij ontwikkelen zich, ik kan onbezorgd werken."

"Echte wereldburgers."

Ouders van: Sofie (2,5) en Julia (15 maanden)

Mama: Sherrie Wassen (33), servicedesk medewerker abn amro

Papa: Toby Hassefras (32), sales manager

"Elkaar vinden, avonturen durven aangaan, niets vanzelfsprekend vinden, durven, maar ook elkaar trouw blijven. Dat is wat wij voor onze dochters willen. Sophie en Julia hebben, net als Sherrie, de Nederlandse én de Canadese nationaliteit. Ook bij Villa Petit Paradis kijken ze over grenzen heen.

LUTJE POTJE.

In de villa zijn er verrassende activiteiten: zo is er de oude diaprojector. Kinderen spelen met lange gekleurde kralenstrengen van een oud vliegengordijn die op de projector liggen. Julia slaapt 's middags buiten in 'Lutje Potje', een buitenslaapruimte die een beetje lijkt op een konijnenhok.

I LOVE YOU.

We hoorden dat er, spelenderwijs, Engelse les wordt gegeven voor kinderen die dat leuk vinden. Een boekje met plaatjes en Engelstalige begrippen, een Engelstalig liedje. Dat juichen we natuurlijk toe. "I love you", zegt Sophie soms. "I love you too", antwoord ik.

WERELDE STAPPEN.

We zijn geswitcht van een traditioneel kinderdagverblijf naar Villa Petit Paradis. Dit voelt goed. Je doet een investering voor je kinderen. Zij ontwikkelen zich, Toby en ik kunnen onbezorgd werken. Wij wensen onze kinderen toe dat ze de wereld gaan ontdekken, dat ze het lef hebben om dingen mee te maken. Ze maken al grote wereldse stappen. Met plastic laarzen."

"Gooi je magneetfoto erbij en je doet mee."

“LEEF HET LEVEN, NET ZOALS WIJ DAT DOEN.”

Ouder van: Julia (8) en Twan (5)
Mama: Janet de Weerd (38), P&O Coördinator

"Juist het na schooltijd naar een andere locatie gaan, juich ik toe. Dan lopen Julia en Twan onder begeleiding naar Villa Petit Paradis en maken ze zich op voor een fijne middag. Twan wil ravotten. Julia is ook actief, maar wil zich ook kunnen terugtrekken. Ze verdwijnt dan naar de bibliotheek of naar de toneelruimte. Afgelopen winter zijn ze met zaklantaarns op avontuur geweest. Boven de vuurkorf in het bos bakten ze broodjes. 's Avonds lagen ze met rode konen in bed.

WIRWAR VAN EMOTIES.

De afgelopen jaren zijn intens geweest. Een scheiding vergt veel. Je probeert de belangen van je kinderen goed in de gaten te houden. Maar in die wirwar van emoties is dat wel eens lastig. Nu hebben we een modus gevonden. Villa Petit Paradis maakt daar deel van uit.

NOSTALGISCH VERLEDEN.

Muziek maken is een vorm van expressie en expressie is waar Villa Petit Paradis aandacht voor heeft. De kinderen worden gestimuleerd om op hun eigen manier hun verhaal te vertellen. Bij Villa Petit Paradis hoef je je niet te laten leiden door de norm, maar krijgen de kinderen de ruimte om te maken wat ze zelf mooi vinden. Leef het leven! Net zoals wij dat doen."

"Muziek maken is een vorm van expressie."

“Eten verbindt.

HET IS NIET ALLEEN DE SMAAK, HET IS OÓK BELEVING.”

Wie: Renske de Vries (44)
Functie: Biologische Kok

“Mijn vader heeft mij geleerd dat eten verbindt. Het is niet alleen de smaak, het is óók beleving. Ik was acht jaar. ‘Renske, we gaan een gebakje voor je maken’, zei hij. De bodem was een verse boterham. Daarop mocht ik een dikke laag aardbeienjam smeren. Op de fruitschaal lag een banaan. Schuin snijden, dan zijn de plakjes mooi van vorm en lijken ze groter. Het was het mooiste taartje van de hele wereld. En op dat moment is voor mij de bodem gelegd: eten is beleving.”

“Ik werk vooral met biologische producten.”
Renske de Vries

Er ontstaan gesprekken.

Ik heb in de keuken van een kindertehuis gewerkt. Er was letterlijk een streep geschilderd waar de kinderen niet overheen mochten komen. Over die streep heenstappen, dat wilde ik. Kinderen in de pannen laten roeren, proeven. Ik heb veel kookcursussen gedaan, de culinaire vakschool afgerond. Ik werk vooral met biologische producten. Een plek die mij gelukkig maakt is de moestuin. Er groeien onder andere pompoenen en raapstelen. Maaltijden hoeven niet altijd culinaire hoogstandjes te zijn. Het gezamenlijk bereiden is net zo leuk. Ik organiseer al jaren kinderworkshops. Ook dan zie je dat eten verbindt. De kinderen zijn intensief bezig met het bereiden. Er ontstaan gesprekken, er is tijd voor elkaar.

Tweedehands kookboeken met een gekrabbelde receptaanpassing.

Wekelijks ga ik naar de markt en ik heb daar een aantal vaste adresjes. Ik zoek zelf de paprika's uit. Loop naar de vismarkt en eindig vaak bij het winkeltje waar ze kruiden verkopen. Kamperfoelie, dille, karaman, een zoet Aziatisch kruid. Ruik het maar eens. Daarnaast verzamel ik (tweedehands) kookboeken. Ik word gelukkig van een kookboek waar de vorige eigenaar handgeschreven iets bij een recept heeft gekrabbelde, een aanpassing van de receptuur, een toevoeging. Beleving. Wederom.

Kinderworkshops op zondagmiddag.

Bij Villa Petit Paradis doen we mooie dingen. Ik heb mijn SPW-opleiding jaren geleden afgerond. In Groningen ga ik als biologische kok én als pedagogisch medewerker aan de slag. Natuurlijk heb ik ideeën. Op woensdagmiddag willen we kinderworkshops gaan geven. De keuken in de villa is fantastisch uitgerust. Er zijn gekoelde werkbladen waar we deeg kunnen rollen, we kunnen smoothies maken. We eten gezamenlijk met de kinderen, maar aan het einde van de middag kunnen ook de ouders aanschuiven.

Elkaar leren kennen.

Ik vind het belangrijk dat kinderen zich veilig voelen. Voor mij is het een gouden regel: er wordt niet over welk kind dan ook geroddeld. Punt. Ik vind het leuk om de kinderen te verrassen, bijvoorbeeld met bijzondere ingrediënten of materialen. Door de kinderen bloemetjes te laten plukken en hiermee te koken, een speciaal mesje mee te nemen waar je mooie resultaten mee krijgt. Onverwacht samen een taart maken en oppeuzelen.

Koken met pictogrammen.

Ook vierjarigen kunnen koken. Ik kan met pictogrammen werken. Op de plaatjes zie je een krop sla, een tomaat en een ei. Een pannetje met water en vuur. Voila!

Ruik, voel, proef.

Geur is belangrijk. Laat kinderen kruiden ruiken, zie hoe verschillend van kleur ze zijn, proef een beetje. En voel de levensmiddelen. Knijp, zie hoe een banaan van kleur verandert. In de tuin hebben we een vuurplaats, hier kunnen we samen broodjes bakken en kastanjes poffen.

Roux.

Roux bestaat uit roomboter en bloem en kan de basis zijn voor een saus of soep. In een kom stoten ze elkaar af. Alleen door het toevoegen van vocht bindt je de ingrediënten. Dat is óók samen koken. Verbinden.”

"DE KERS OP DE TAART. WIJ, ALS TEAM, ZORGEN VOOR EEN STABIELE BODEM."

Wie: Marjon van Nunspeet (31)
Functie: Pedagogisch medewerker

"Kinderen moeten zich geliefd en veilig voelen, dat is altijd de basis. Ze ontwikkelen zich beter als ze de ruimte krijgen om fouten te maken en dingen te ontdekken. We moeten ze de kans geven om zelf problemen op te lossen, zodat we de mentale groei niet in de weg staan. Tegelijkertijd moet er een balans zijn tussen tijd waarin het kind één-op-één verzorgd wordt en aandacht krijgt en tijd waarin het kind zelfstandig zijn gang kan gaan en bijvoorbeeld lekker kan spelen met andere kinderen.

De visie en werkwijze van Villa Petit Paradis passen bij mij!

Dat begint al bij baby's. Ik noem de kinderen altijd bij naam en laat ook vaak mijn eigen naam vallen. Bij baby's kun je al benoemen wat je gaat doen: 'Marjon komt zo bij je'. Voordat je het kind oppakt, laat je die zin even tot ze doordringen. Het klinkt misschien zweverig, maar het heeft altijd in mij gezeten. Je probeert de wereld beetje bij beetje begrijpelijk te maken voor de allerkleinsten. Je kunt ook emoties verwoorden: 'wat lach je toch mooi'. Baby's reageren, in brabbeltaal. De visie en werkwijze van Villa Petit Paradis passen bij mij!

Werken met visie en structuur.

De pedagogisch medewerkers van Villa Petit Paradis in Groningen volgden of volgen na hun mbo-opleiding de opleiding Vakvolwassen Pedagogisch Medewerker. In het studieweekend werd door Greet Ruifrok ook 'het planmatig en met structuur werken' doorgenomen. 'Welke ontwikkelingsgebieden willen we stimuleren? Maak een planning van de activiteiten die je wilt gaan doen, Bedenk een nieuwe activiteit'. Dat laatste moesten we ook tijdens het studieweekend in praktijk brengen. Ik kreeg de opdracht om door een wasbak met water te lopen. 'Ik kan zelf in de wasbak stappen', 'Ik kan goed op natte voeten lopen, 'Mijn natte voeten laten voetafdrukken achter, ik kan zien waar ik geweest ben. Ik zie mijn voetstappen, De vloer is gladder'. Ook schoven we twee collega's van Villa Petit Paradis Groningen de schminkdoo's toe: 'Ga je gang' zeiden we. Niet in mijn gezicht', zei de één. 'Dat voelt koud', riep de ander. En daar leerden we ook weer van. Natuurlijk moet een kind ook z'n grenzen aan kunnen geven, maar wij, als volwassenen, zijn al voorgeprogrammeerd: bij het schminken denken we er over na dat 'ons haar vies kan worden'. Kijk: dan is het weer zo lekker om kind bij Villa Petit Paradis te zijn."

"Baby's
reageren, in
brabbeltaal."

Marjon van Nunspeet

Een hecht team.

Bij Villa Petit Paradis team in Groningen hebben we een mooi team dat geweldig samenwerkt. De huishoudelijke hulp, de biologische kok, onze leidinggevende en de andere pedagogisch medewerkers op de horizontale groepen. We hebben elkaar goed leren kennen. We hebben elkaar en ouders gesproken tijdens informatieavonden en inlooptdagen voor ouders én we hebben samen een intensief studieweekend op De Speelhoeve doorgebracht. Onze directeur-bestuurder, vergeleek tijdens dat weekend de start van Villa Petit Paradis in Groningen met de opbouw van een taart. Wij, als team, zorgen voor een stabiele bodem. De kers op de taart is iedere keer anders: we kunnen een nieuwe activiteit bedenken, een kind maakt onverwacht een sprong in zijn/haar ontwikkeling of een ouder geeft ons een compliment.

Zo wil je opgroeien, toch?

Liggend op onze buik, met een schepnet op avontuur in de vijver. In het studieweekend hebben ook wij de natuur ontdekt. Vanaf de kant haalden we, languit liggend op onze buik, met een schepnet allerlei beestjes uit de natuurvijver. Met een stereoscoop, door collega Kimberley als afstudeeropdracht voor Speelwerk gemaakt, ontdekten we dat het water veel verrassingen heeft. We namen allerlei vreemde beestjes letterlijk onder de loep en met behulp van afleeskaarten konden we vaststellen welk dier het was. Zo wil je opgroeien, toch?

"Voor elk kind maken we een persoonlijk dagverslag."

“Werkt dat?”

DIE DUBBELROL KAN ONDUIDELIJK ZIJN”

Ouders van: Sterre (10), Tijn (9), Zenne (4) en Brent (1,5)
Mama: Danièle Lenstra (37), pedagogisch medewerker Villa Petit Paradis
Papa: Jan Lenstra (37), hotelmanager

“Ons gezin bestaat uit mijzelf, mijn partner Jan en onze kinderen Sterre (10), Tijn (9), Zenne (4) en Brent (1,5). En ik wil graag vertellen hoe mijn werk bij Villa Petit Paradis én een andere manier van fotograferen ons leven beïnvloedt.

Elk van onze kinderen heeft een eigen karakter. Sterre, onze enige dochter, is creatief en heeft ruimte voor zichzelf nodig, Tijn ontdekt zichzelf en de wereld, dus één en al avontuur. Zenne stapt onbezorgd door het leven. En Brent. Brent kwam voor ons onverwacht. Tijdens de zwangerschap bleek dat hij gezondheidsproblemen had. Brent is een doorzetter. Een bloedtransfusie voordat hij geboren was, verschillende operaties in de eerste maanden van zijn leven, hij heeft het overleefd. Daarna hebben we als gezin de draad weer opgepakt. Nog bewuster kijken we naar elkaar en naar de kinderen. Ik werk al jaren voor Speelwerk. ‘Wil je bij Villa Petit Paradis in Meppel werken’, werd mij in januari 2012 gevraagd. Ja!

Herken je dat nuanceverschil?

Onze oudste drie gaan naar de Villa Petit Paradis buitenschoolse opvang. Brent gaat nog bewust naar een ander Speelwerk kinderdagverblijf. Ik ben zijn mams, wil liever niet zijn pedagogisch medewerker zijn. Ook voor hem: die dubbelrol kan onduidelijk zijn. Voor mijn collega's, zodat ik zelfs niet de schijn tegen kan hebben dat ik Brent zou voortrekken als ik met hem in één ruimte zou werken. Maar ook voor mijzelf. Als pedagogisch medewerker doe je er alles aan om de kinderen van Villa Petit Paradis te begeleiden. Dat betekent dat je ze stimuleert om ‘dank je wel’ te zeggen als we bij de bakker een broodje krijgen. Bij je eigen zoon of dochter reageer je net iets strenger: ‘Wat zeg je dan?’ ‘Dank u wel mijnheer’. Herken je dat nuanceverschil?

Kindportfolio en dagverslag.

Op het prikbord hangt het dagverslag voor de ouders. Vaak worden er foto's getoond en kort uitgelegd wat we gedaan hebben. Voor elk kind dat die dag aanwezig is maken we ook een persoonlijke A4 met kleinere foto's voor hun portfoliomap. Met je collega zijn er afspraken. Als zij er voor de kinderen is, dan werk ik aan de documentatie. Belangrijk is dat je het bijhoudt. Het past bij onze visie en is al vanzelfsprekend geworden.

De kringloopwinkel is voor ons een paradijs.

We werken met andere materialen en op een andere manier. De Kringloop ziet ons soms letterlijk aankomen. We zijn niet in alles geïnteresseerd: servies wordt nieuw aangeschaft. Met mijn collega, zes kinderen in de bolderkar en drie in de bakfiets, bezoeken we de zaak. De laatste keer zocht elk kind een Dinky Toy uit. Afrekenen en wegwezen. De Petit Paradis Villa's zijn volledig ingericht, dus wij kunnen vooruit. Andere materialen liggen soms voor het grijpen. Een pak melk of appelsap spoelen we goed om. Daar wordt mee gespeeld."

Op de foto.

Elke week zie ik achttien verschillende dreumesen tussen de 1,5 en 2,5 jaar in onze groep. En geloof mij: het is zo'n mooie leeftijd. Ze zijn ondernemend, plukken de aardbeien en knippen ze fijn in hun knuistjes, dagen je een beetje uit. Jongens en meisjes spelen gewoon samen, ze veroveren je hart. Bij alle vestigingen van Villa Petit Paradis documenteren we veel. Dat betekent dat de camera altijd bij de hand is. Ik heb geleerd anders te fotograferen. Vroeger waren het vooral portretfoto's waar de smoeltjes mooi opstonden. Nu probeer je beleving vast te leggen. Schiet je letterlijk series. Zo zie je terug hoe kinderen op elkaar én op wat ze beleven reageren.

"Elk van onze kinderen heeft een eigen karakter."

Daniële Lenstra

"Toch kies ik voor villa petit paradis."

ER WORDT EEN DUIDELIJKE EN PEDAGOGISCHE FILOSOFIE GEHANTEERD"

Wie: Mathilde Bazuin (27)

Functie: Pedagogisch medewerker bij de Villa

"De opleidingen SPW en de PABO heb ik succesvol afgerond. De theoretische kennis is bewezen. Maar dan de praktijk: ik heb een half jaar gewerkt in een kindertehuis in Roemenië, ben invalkracht in de oproepoude van het basisonderwijs in Meppel/Staphorst en toch kies ik voor Villa Petit Paradis.

Gezichtsuitdrukking.

Elke dag ging mijn wekker gewoon om 07.30 uur af. Soms wist ik dat ik die dag voor een klas mocht staan, soms was het afwachten. Het lesprogramma voor een dag op de basisschool staat vast. En ik wil graag weten wie wie is. Daarom liet ik de kinderen steekwoorden schrijven op een briefje. Vertel maar iets over jezelf: wat jouw hobbies zijn, de sport die je beoefent, wie zijn jouw vriendjes. Als de aandacht even verslapt of de sfeer even iets anders moest zijn, trok ik zo'n anoniem briefje uit de doos. Samen raadden we dan van wie het briefje afkomstig was. Vaak zegt een gezichtsuitdrukking van het betreffende kind aan een tafel al genoeg.

Aan het einde van dat schooljaar kreeg ik in totaal vier dagen groep twee en groep zeven onder mijn hoede. En toch solliciteerde ik bij Villa Petit Paradis. De onderwijswereld zit voor mijn gevoel muurvast. Ik moest keuzes maken. Ik heb bewust voor kinderopvang gekozen waarbij een duidelijke en pedagogische filosofie gehanteerd wordt: Villa Petit Paradis!

Een pittig sollicitatiegesprek.

Het eerste sollicitatiegesprek ging over 'Waarom Villa Petit Paradis'. Maar ook: 'Voor hoe lang Villa Petit Paradis'. 'Is deze sollicitatie geen vlucht voor jou?' (Nee, zeker niet!). Ik werd uitgenodigd voor een tweede gesprek. Wauw! Ik verwachtte dat, als dat gesprek goed verliep, ook de arbeidsvoorwaarden ter sprake kwamen. Maar het gesprek stond nu in het teken van 'Wie ben je?'. De directeur stelde pittige en verrassende vragen. "Hoe omschrijven jouw vrienden je" en "wat zeggen jouw familieleden over je". Maar ook: "Welke drie wensen zou je in vervulling laten gaan?". Vanzelfsprekend: "Ik wil deze baan", een open deur. Hoe gemeend ook. Daarnaast wil ik graag nog een keer een reis door Afrika maken. Maar mijn wens is ook dat het goed gaat met de kinderen en de Nederlandse begeleiders van een kindertehuis in het dorpje Oradea in Roemenië. Hier heb ik tijdens mijn SPW-opleiding in 2003 een half jaar stage gelopen.

"Een tweede boterham met zoet scoren en 'hartig' een keertje omzeilen."

Drie collega's, drie benaderingen.

Natuurlijk is werken bij Villa Petit Paradis anders. In de babygroep bestaat ons team uit een dertiger en een 'ergens in de veertig' collega, zelf ben ik eind twintig. Villa Petit Paradis kiest er bewust voor een aantal fulltime contracten aan te bieden. Stabiliteit en herkenning zijn belangrijk. We zijn een goed team, kennen elkaar, leren van elkaar.

"vaak zegt een
gezichtsuitdrukking
al genoeg."

Mathilde Bazuin

Altijd nog iets te wensen. Dat mag toch?

Van kindertehuis naar basisschool naar Villa Petit Paradis. De basis is aandacht, zorg, kinderen laten ontwikkelen, eigenwaarde meegeven, fouten mogen maken, maar wel weer opnieuw beginnen. Ik heb ook dingen moeten leren: praten met de baby's. Aankondigen als je ze optilt. Vreemd in het begin, maar wij als volwassenen willen toch ook geen onverwachte tik in de rug? Een baby reageert, door geluidjes, gezichtsuitdrukkingen.

De Villa en haar omgeving zijn prachtig en bieden kinderen ontwikkelingskansen. De eerste en tweede levensbehoeften blijven het allerbelangrijkste in het leven. Maar je kunt het kinderleven extra sjeu geven. Zoals? Met je vriendje struinen door de bosjes van Villa Petit Paradis, de vogels horen fluiten, als baby al mogen verven in het atelier en het geluk hebben om een tweede boterham met 'zoet' te scoren en 'hartig' een keertje te omzeilen."

"Bij villa petit
paradis heeft het
konijn stevig in de
vinger van Lucas
gebeten."

Linda Otterman

"LIEVE LUCAS, HARTELIJKE LINDA EN NUCHTERE HERM JAN."

Ouders van: Lucas (2)

Mama: Linda Otterman - Van der Sanden (30),

adviseur organisatieontwikkeling en HRM bij gemeente Emmen

Papa: Herm Jan Otterman (43), manufacturing consultant bij Cadac

"We zijn van Apeldoorn naar Meppel verhuisd. Heel praktisch Googelden we 'kinderopvang Meppel'. Soms kom je ergens en is het een schot in de roos. Bij Villa Petit Paradis is het een schot in het hart.

DE BASIS KENNEN, HET DIGITALE TIJDPERK TEGEMOET.

Lucas zal opgroeien in het digitale tijdperk. Wel willen wij graag dat hij leert om contact te maken met zichzelf, met anderen en zijn omgeving. Villa Petit Paradis is een cadeau, voor hem, voor ons. Het spreekt ons aan dat er horizontale groepen met kinderen van dezelfde leeftijd zijn. Er wordt zo goed geluisterd en echt gekeken naar de kinderen. Ze zien wat de belangstelling van de kinderen trekt. Dit wordt gevolgd, ondersteund en gestimuleerd. Dat vinden wij mooi.

AL BEN IK ZELF NIET EEN MOEDER DIE SNEL MEEDANST IN DE REGEN.

Bij Villa Petit Paradis heeft het konijn stevig in de vinger van Lucas gebeten. Kan gebeuren. Ook daarom is Villa Petit Paradis wat wij willen: puur, stijl, in al haar eenvoud. Midden in het leven staan. En... fantastisch om weer ouderwets buiten te spelen, bij weer en wind. Al ben ik zelf niet een moeder die snel meedanst in de regen."

Colofon

Wie durft?

Zoals gezegd moet je Villa Petit Paradis aandurven. Daarbij hoort ook het leren loslaten. Een geschaafde knie, spinnen die over je hand lopen, een trap zonder traphekje. Bij Villa Petit Paradis kom je het tegen. Witte kleding moet na een dagje Petit Paradis in de was, de roeiboot in de tuin is niet gek, maar prikkelt de fantasie. De prijs voor opvang bij Villa Petit Paradis ligt iets hoger dan bij de andere vestigingen. Maar de ouders die onze visie delen laten zich er niet door afschrikken.

Villa Meppel
Zuideinde 108
7941 GL Meppel
0522- 244416

Villa Damsterstede
Damsterdiep 233
9713 ED Groningen
050 - 3185074

Villa Petit Paradis, een
paradijs om op te groeien.

www.villapetitparadis.nl

Postadres: Hoofdkantoor Speelwerk - Postbus 79 - 7940 AB Meppel - info@villapetitparadis.nl

Bezoekadres: Hoofdkantoor Speelwerk - Noordeinde 31 - 7941 AS Meppel